

напрāвиха: но твāрдѣ мáлакъ, илї по до-
брѣ да река, нíкаковъ оўспѣхъ не прїеха:
Зашо ѿ преведенытѣ полéзны книжки, дрѹ-
гитѣ да штавимъ: но ѿнія, който са на-
зоваватъ Сващéнноe цвѣтошбрáнїe,
макáръ и да са Істóрии ѿ вéтхїатъ и Но́вы-
атъ Завѣтъ избрáнни, и свáти, и преведе-
ни съ голéмъ трѹдъ, и съ цѣнà скáпа на-
печáтани, който ако не дрѹгитѣ, а то да
бѣха ги оўпотребили въ Шкóлытѣ за да ги
научáватъ дѣцата и да са попросвѣшáватъ
ѿ тѣхъ, трёбаше да не постигнатъ тóкмъ
за Терно́вската єпáрхїа, ако бѣха са тѣ па-
ріли іѡшie два пати до нынѣ, но гл҃дамъ,
чи іѡшie са таркалатъ по тюка́нытѣ, и гні-
ятъ по магазытѣ. Това като видѣха ѿнія
ревнители, поболѣха, и по многшто ѿ тѣхъ
са штавиха ѿ това намѣренїе, каквото и
тѣмъ, и на родатъ имъ неполéзно, и са
фанаха ѿ дрѹга работа: а за Болгарытѣ не
шатъ нéто да продѣматъ вéче нѣкое добро,
но всѣкти ѿ тѣхъ жалостни съ Пророка Да-
віда дѣма: ѕинѣмѣхъ и смирихся и оўмол-
чахъ ѿ благъ, и болѣзнь моѧ ѿбновиſѧ. (1)

(1) Уал: йи. ст: є.